

Simontornyai HÍREK

XIV. évfolyam 8. szám
2015. augusztus

AZ ÖNKORMÁNYZAT HIVATALOS LAPJA

Ára:
200 Ft

10 ÉVES AZ ŐSZIKÉK

Emlékezetes, nagyszerű délután a jubilánsnál

Hogyan repül az idő, pedig mintha tegnap lett volna, hogy létrejött az Őszikék idősek Otthona. Ezzel a gondolattal érkeztem az ünnepi megemlékezésre. Léggömbökkel, színes papírokkal díszített pavilonok alatt hűsöltek, várták a műsort a szépkorúak és a meghívott vendégek. A narrátor szerepét betöltő Kovács fiúk, Dominik és Viktor először a város polgármesterét kérte a mikrofonhoz. Csószné Kacz Edit köszöntőjében elmondta, hogy ebben az évben Simontornya lakossága a maival együtt 4 jubileumot ünnepelhet. Minden fontos, de legfontosabb az emberekkel való törődés, ez hatványozottan igaz az idősekkel kapcsolatban. Mindezt jól látta és látja az akkori és a mai önkormányzat is. Az intézmény vezetője, Petrovics Péter Györgyné ünnepi megemlékezését teljes terjedelemben közöljük.

„Szeretettel köszöntöm Önöket az Őszikék Szociális Szolgáltató Központ 10. évfordulóján. A születésnap minden ember számára egy különleges alkalom, ugyanígy van ez a mi intézményünk esetében is. Fiatal intézmény a miénk, mert 10 év egy intézmény működésében rövid idő.

1992. április 1-jétől nagyot lépett előre a simontornyai szociális ellátás. 3 lakoszoba kialakításával, átmeneti elhelyezést tudott nyújtani 10 fő részére, a Szállást Biztosító Idősek Klubjában. A dolgozói létszám 5 fő volt. Ezt az ellátást hétfőtől péntekig lehetett igénybe venni, hétfőre mindenkinek haza

kellett mennie. Az ellátotti létszám sok esetben a 15 főt is meghaladta, tehát nagy szükség volt erre az ellátásra. Idővel a bejáró idős emberek egészségi állapota kezdett megromlani, így felvetődött az idősek otthona létrehozásának gondolata. 2001-ben megjelent egy pályázat, mely idősek otthonának kialakítását célozta meg. Simontornya város pályázata kedvező elbírálásban részesült. 2005. július 15-től megnyitotta kapuit az idősek otthona.

Köszönettel tartozunk ezért Simontornya város vezetésének, hogy felvállalták ezt a számukra nem kötelező feladatot, és ezzel, kez-

detben 22 fő idős embernek adtak otthont, és 5 fő dolgozónak adtak munkalehetőséget. Később 29 főre bővült az ellátottak száma és mára már 11 főre a dolgozói létszám.

A kezdetekkor, Kovács Józsefné vezetésével egy teljesen új, de üres épületbe kellett életet varázsolni. Nagy kihívással álltak szembe, de izgatottan és lelkesedéssel várták a feladatot, ami rájuk várt. Nem sok tapasztalatuk volt egy ilyen intézmény működtetésével kapcsolatban, de az évek alatt sok munkával, akaratlansággal, szorgalommal, a szakma iránti alázattal sikerült tapasztalatokat gyűjteni, melyeket a mai napig alkalmazunk mindennapi munkánkban.

Folytatás a 2-3. oldalon

10 éves az Őszikék

Fontosnak tartom a munkánk során a folyamatos tanulást, mert tudás nélkül nem tudnánk eredményeket elérni. Ez a munka csak úgy látható el, ha jól képzett munkatársakkal veszi körbe magát az ember.

Ez úton szeretném megköszönni a simontornyai iskolának, óvodának, a citerazenekarnak és a Lelkes-cserfes gitárosoknak, hogy műsoraikkal szebbé tették és teszik az időseink életét, valamint az ÁFÉSZ és a BSZV Klub tagjainak a sok ajándékot, amit az évek során kaptunk tőlük.

Köszönöm továbbá a nálunk élő időseknél, hogy a mi intézményünket választották és bizalommal fordultak felénk. A köszönet minden munkatársamat is megilleti, akik a 10 év alatt mindig szorgalmasan végezték a rájuk bízott feladatokat, és mindig segítségemre vannak az elképzeléseim megvalósításában.

Végezetül köszöntöm Müller Péter idézetével zárnam, ami mindannyiunk számára tanulságos lehet.

„Ne félj az öregedéstől. A fejlődés végtelen, és az emberben lévő szellem örökké fiatal, és teremt, alkot és él, és örökké élni is akar.”

Köszönöm szépen, és most szeretném átnyújtani ezt a virágcsokrot Csószné Kacz Edit polgármester asszonynak, köszönetünket fejezve ki vele azért, hogy ez az intézmény megalakulhatott.

Szeretnék virágcsokrot átnyújtani Kovács Józsefnének, aki az első vezetője volt ennek az intézménynek.

És végül szeretném felköszönteni azokat a lakóinkat, akik 2005 júliusától itt élnek nálunk.

Először köszöntöm Salamon Pálnét, Lendvai Györgyöt, Pinter Józsefet és Bán Zsoltot, és külön szeretném megköszönni Bán Zsoltnak a sok képet, amit az évek során készített rólunk és a sok számítógépes segítségét.”

és tapsra készítette az ünneplőket. Kovács Dominik és Kovács Viktor ismét bemutatták sokoldalúságukat, kiváló előadó képességüket. Közel egy órán át szórakoztatta a közönséget a Tamási Retrő trió. A zenekar tagjai: Takács Magdolna harmonikaművész, énekelt Máticsné Julianna, szintetizátoron játszott és énekelt Király László. Régi ismerősként, nagy tapsal köszöntöttek Szávolics Gabriella nótaénekest, aki a Nótaszár című tehetségkutató műsor felfedezettje. A nótaénekes már több szakmai elismerést, díjat tudhat magáénak: 2011 áprilisában Dömsödön, a II. Országos Magyar nóta és Operett Versenyen különdíjas lett, ugyanezen év októberében az Ipolynyéken megrendezett Őszi-róza nóta-versenyen Aranykoszorú minősítést kapott, melynek megvédésére 2012-ben került sor. Műsorában közkedvelt magyar nótákat énekelt. A műsor zárásaként a simontornyai citerazene-kart hallhattuk. Legutóbb az idősök II. Kulturális és Művészeti Vetélkedőjén vettek részt, ahol regionális elődöntők után beju-

Két igen aktuális verset szavalt el Farkas Ferencné Margit néni és Debreceni Dezső bácsi. A vidámságot, a hangulatot fokozta az Őszikék dolgozóinak „Kezes-lábas” című tánca. A nagyszerű koreográfiájú tancot biztos vagyok benne, hogy még látjuk más rendezvényeken is, csakúgy, mint a „Feketén-fehéren” produkciót. Az Őszikék Idősök Klubjának tánca – felkészítőjük Molnárné Marika –, szintén nagy sikert aratott. Az előadás tartalma mellett kiváló volt az öltözködés is. Az Őszikék dolgozóinak egy másik csoportja az ABBA együttes világhírű Mamma Mia című slágerére táncolt

tottak a Kárpát-medencei döntőbe, melyet a Fővárosi Operettszínházban rendeztek meg. A citerazenekar hangulatos játéka közben közösen elfogyasztották a vacsorát, mely igen finom pörköltből és süteményből állt, majd a születésnap tortát közösen felvágta a polgármester és az intézményvezető, mely szintén maradék nélkül elfogyott, bizonyítva, hogy finom volt. A születésnap méltó megünneplése maradandó élményekkel gazdagította a résztvevőket, lehet, hogy sokan álmodtak is a szép napról.

Va Lá

„Simontornyáért” díjat kapott Dászkel László, Nyárádszereda volt polgármestere

Ő nem indult az utolsó választáson, de tanácsnokként továbbra is segíti a testvérváros életét. Simontornya és Nyárádszereda 1998-ban kötött testvérvárosi szerződést, de a kapcsolat már 1990-ben elkezdődött. Ekkor járt ősei felkutatására Bajcsi Géza Erdélyben, és megtetszett neki a város és javasolta a kapcsolatfelvételt. A rendszer-váltás miatt kissé megakadt az együttműködés, majd 1998-ban Simontornya polgármestere, Cserhádi Péter és Dászkel László aláírta a testvérvárosi megállapodást. Ettől kezdve felgyorsultak az események, rendszeressé váltak a cserélátogatások, melynek során megismerték egymás országának nevezetességeit és életét. Nyelvi nehézségek soha nem voltak, hiszen egy nyelvet beszélnek. Több erdélyi gyerek érettségizett a simontornyai gimnáziumban, majd magyar egyetemen folytatta tanulmányait. 2012 októberében elbúcsúztak Dászkel Lászlótól, de a barátság, a kapcsolat örök maradt. Csószné Kacz Edit polgármester elmondta, hogy az ajtó mindig nyitva áll a Simontornyán népszerű, igaz barát előtt. Bízunk benne, hogy a megkezdett kapcsolatot tovább ápolják, erősítik, ez, ha napjainkban kissé más formában is, de folytatódik. Dászkel László a testvérvárosi kapcsolat fő motorja volt az elmúlt évtized kapcsolatteremtésének, ezért igen megérdemelten kapta meg a kitüntetést. Gratulálunk, és bízunk benne, hogy amikor ránéz a kitüntetésre, mindig szeretettel gondol Simontornyára!

Va Lá

„Gyermekekért” kitüntetésben részesült Orosz Eszter nyugdíjas védőnő

Közel 40 évig dolgozott Simontornyán és kapcsolt településein, Tolnanémedin és Pálfán. Ez alatt az idő alatt szinte nem volt olyan család, akivel ne került volna kapcsolatba. A ma már nyugdíjas védőnőt nagyon sokan szerették és tisztelték, közöttük több cigány család, akiknél – lévén több gyermekük – sűrűn megfordult. A vele folytatott beszélgetés során elmondott egy érdekességet, hogy az egykori gyerekek szülei védőnőnek szólítják, míg a fiataloknak csak Eszti. 2014-ben Budapesten, egykori iskolája színhelyén vette át a 60 éves gyémántdiplomáját, igaz, akkor nem adott főiskolai végzettséget, de később megszerezte azt. A társadalmi életben, mint az SOS szervezet vezetője, több mint 10 évig tevékenykedett. Hobbija a fotózás. Szobája falát díszíti az a 9 fotótábló, melyet az amatőr alkotók kiállításáról készített. A fotói hagyományos géppel készültek, mint elmondta, a digitális gépekkel szemben nagy előny, hogy itt a beállításokat jobban tudja szabályozni. Nagyon szeret olvasni, zömében a régi klasszikus könyveket. Lakásában, kertjében sok virágot gondoz, ápol, szinte beszél hozzájuk. A kitüntetés meglepetés volt számára, nagyon örült, hogy ennyi idő után is gondoltak rá.

Gratulálunk!

Va Lá

„A város ifjú tehetsége” címet Horváth Mátyás Gergő érdemelte ki

A simontornyai gimnáziumban az idén érettségi bizonyítványt szerző diák Budapesten az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny döntőjében az előkelő 17. helyet szerezte meg informatikából. A többfordulós verseny és az eredmény jelentőségét bizonyítja, hogy a tanuló az egyetemi felvételi eljárás során 50 plusz pontot kap majd ezért a kimagasló teljesítményéért.

Ez egy 3 fordulós verseny, novemberben volt az 1. forduló, ami 3 óras, februárban a 2. forduló, ami 5 óras, és a döntő márciusban, ami 6 óras. Az ifjú tehetség a Budapesti Műszaki Egyetemen mérnökinformatikusnak szeretne tanulni. Zongorázásban is igen tehetséges, régebben főleg komolyzenét, mostanában pedig inkább népszerű modern darabokat játszik. Gratulálunk, és további sikereket kívánunk!

Va Lá

Géring Zoltán raliversenyző „Simontornya sportolója”

Bárdos László címzetes főjegyző röviden indoklásul annyit mondott: a rali sportban elért eredményéért. Mi egy kicsit többet szeretnénk megtudni a fiatal versenyzőről, ezért felkerestük.

– Hogyan kezdődött a versenyzés gondolata, milyen eredményeket értél el eddig és milyen célokat tűztél ki magad elé? Előtte mit sportoltál, hol végeztél a tanulmányaidat? Előjáróban annyit, hogy igen szimpatikus és meghatározó volt, amikor átvetted az igen megérdemelt díjat,

engedélyt kértél a mikrofon használatára. Hasonlóan, mint az Oscar-díj átadásakor szoktak mondani, néhány gondolattal megköszönted a képviselő-testületnek, hogy rád szavaztak, édesapádnak pedig mindent megköszöntél, amit eddig tett érted.

– Az utolsó kérdéssel kezdeném, a versenyzés előtt kézilabdáztam, a középiskolát a helyi gimnáziumban végeztem el, jelenleg a veszprémi Pannon Egyetemen tanulok.

Az autóversenyzéshez már mondhatni kiskoromban közel kerültem, hiszen édesapám már 6 éves koromban is elvitt különböző versenyekre. 13 éves koromban indulhattam életemben először kisebb futamokon, ahol lehetőség volt gyakorolni, és a junior kategóriában jöttek az eredmények. 2009-ben viszont már az amatőr rali bajnokságban volt lehetőségem indulni, 14 évesen. 2011-ben és 2012-ben a Tamási Motorsport Egyesület által rendezett bajnokságban a kategóriánkat, ahol indultunk, sikerült megnyernünk. 2013-ban az ország déli részén próbáltunk szerencsét, a Rali Sprint Bajnokságban. Abban az évben az összetett 8. és a kategóriánk 2. helyét sikerült elérnünk. A 2014-es évünk volt az eddigi csúcs. A Pécs környéki Rali Sprint Bajnokságban az összetett 3. és a kategória 2. helyét sikerült elérnünk, a Cél Trans Rali Bajnokságot megnyertük, mind összetettben, mind a kategóriánkat, és az Országos Magyar Amatőr Rali Bajnokságot is sikerült megnyernünk. Nagyon bízom benne, hogy idén is sikerül helytállnunk, és sikerül megvédeni a bajnoki címet.

– Gratulálók, és további sikereket kívánok mind a tanulás és a versenyzés területén!

Va Lá

Liptai Jánosné „Az év közszolgálatáért” díjazottja

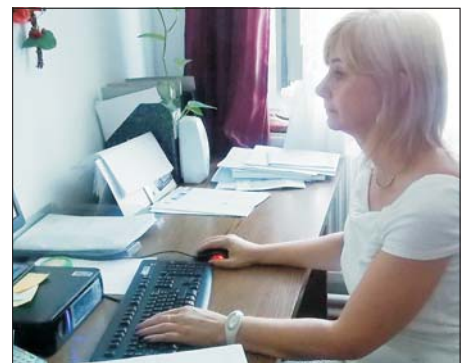
Enyingen született, Dégen élt, általános iskolai tanulmányait is ott végezte. 1983-ban került Simontornyára, s az 518. számú ipari szakmunkásképző intézet tamási kihelyezett tagozatán, tímár szakon végzett 1986-ban. 1987-ben férjhez ment. Férje Liptai János Pincehelyen dolgozik a MOL üzemanyagtöltő állomáson. 1991-ben a Than Károly Bőrvegyipari Szakközépiskola levelező tagozatán képesített bőrvegyész szakon végzett, ezzel együtt érettségi bizonyítványt is szerzett. Két gyermeke van, János és Lívია már felnőttek. János Pécsen él, egy gyógyászati segédeszköz gyártó és forgalmazó cégnél dolgozik. Lívია Budapestre költözött és egy országos televíziós csatornájánál dolgozik, mint fodrász.

– Mikor kerültél jelenlegi munkahelyedre, milyen munkaköröket láttál el eddig?

– 1999. január 1-jén kerültem a polgármesteri hivatalba. Szerintem én elmondhatom magamról, hogy végigjártam azt a bizonyos „számárlétra”. Mint fizikai köztisztviselő kezdtem, majd később a középfokú végzettségemnek köszönhetően az ügykezelő lettem. Dolgoztam az építésügyön, mint leíró, majd az ügyfélszolgálati irodába kerültem. Ügykezelői alapvizsgát, majd közigazgatási alapvizsgát tettem. Munkaköröm bővült, végeztem a hivatal levelezésének postázását, valamint szabadsága idején helyettesítettem a titkárnőt. 2011-ben, Miklós Judit kolléganőm nyugdíjba vonulásakor a helyére kerültem, és anyakönyvi szakvizsgát tettem. A közigazgatás központi átszervezésének köszönhetően, okmányirodánkat elvitte a Járási Hivatal, de a választási eljárás jegyzői hatáskör maradt. Megváltozott a választással kapcsolá-

tos eljárási törvény is, és az ehhez kapcsolódó programok az anyakönyvvezetők gépeire kerültek. Ezekben a programokban számomra már 2013 őszén elindult az érdemi munka, ami tartott a választások befejezéséig. 2014. július 1-jétől elindult az elektronikus anyakönyvvezetés, ami újabb kihívások elé állított. A közigazgatás újabb átszervezése miatt ismét változott a munkaköröm. Kikerültem a szociális igazgatásból, kaptam helyette Simontornya Város Önkormányzata Képviselő-testülete Köznevelési, Kulturális és Ügyrendi Bizottságának működésével kapcsolatos feladatokat. Maradtam anyakönyvvezető, hagyatéki ügyintéző, népesség-nyilvántartó, valamint helyettesítő titkárnő.

– Mindkét gyereke kiváló kézilabdázó volt, innen ered a közelebbi ismeretségünk, ezért is bátorodom megkérdezni, hogy azt tartja mondás: „A legtöbb összedási hibát az anyakönyvvezetők követik el”, mi erről a véleményed?

– Lehet, hogy több kollégám esetében igaz a mondás, de szerencsére az általam összeadott párok zöme boldog házasságban él, én így tudom.

– Magánemberként, hogy telnek a napjaid, mit kívánsz még elmondani?

– Szabadidőmben szeretek olvasni, kirándulni és legújabb hobbim természetesen a nagymama szerep, ugyanis 2015. március 19-én megszületett kis unokám, Liza. Ezúton szeretném megköszönni feletteseimnek a jelölést s a bizalmat, valamint a képviselő egyhangú szavazatát. Az is nagy büszkeséggel és örömmel tölt el, hogy az „Az év közszolgálatáért” kitüntető címet Simontornya várossá avatásának 20. évfordulóján kaphattam meg.

– Azt gondolom, hogy igazán méltó helyre került a büszke cím, a polgármesteri hivatalban munkáját szorgalommal és példamutató alaposággal végzi. Természetéből fakad az „ügyfélbarát” ügyintézés, higgadtn, nagy empátiával jár el a legkényesebb esetekben is. Gratulálók az elismeréshez!

Va Lá

Csepregi Judit „A gyermekekért” kitüntetést kapott

A kitüntetés átadásakor a címzetes főjegyző röviden ismertette, miért érdemelte ki a fejlesztő pedagógus az elismerést. Lapunk olvasóinak kicsit részletesebben bemutatjuk őt.

– Gyermekkorát Simontornyán töltötte szülei és testvéreivel. Vajon mi motiválta a pedagógus pályára? Hogyan alakult pályafutása?

– Úgy gondolom, hogy engem leginkább a testvéreimmel való kapcsolatomból motivált erre. Őcsém mivel 8 évvel később született (1980), mint én, így szabadidőnk nagy részét együtt töltöttük. Jól éreztem magam vele, és gyakran az ő barátai, ovis csoportársai is velünk játszottak. Talán nekik köszönhetem, hogy 1986 szeptemberében általános iskolai tanulmányaim befejezése után, Budapesten az akkori Bem József Óvónői Szakközépiskolában folytattam, ahol 1990 júniusában érettségi vizsgát tettem. Simontornyán ekkor minden óvónői állás betöltött volt, így a szintén ehhez az intézményhez tartozó Kisszékelyben lévő tagóvodába irányítottak, amit – bár picit bizonytalanul –, de elvállaltam. Ami indokolta bizonytalanságomat, hogy az ottani kicsi létszámú óvodai csoport nevelése mellé párosult az ott működő önkormányzati konyha (akkor még tanácsi) élelmiszer-vezetése is az én munkakörömhöz kapcsolódott. A légkör családi volt, és mindenki segítségére számíthattam, szakmai segítséget pedig simontornyai kollégáktól kaptam. 1992 szeptemberében indult Simontornyán „Mini-csoport”, így már nem utaztam, hanem 1993. februárig, lányom születéséig ott dolgoztam. GYES ideje alatt, 1993-ban a Közoktatási törvény változásai előírták az óvónői munkakör betöltéséhez a főiskolai végzettséget, így 1993/1994-es tanév szeptemberétől a szekszárdi Illyés Gyula Pedagógiai Főiskola hallgatója lettem. 1996 júniusában államvizsgáztam, ÓVODAPEDAGÓGUS oklevelet vehettem át. 1995 szeptemberétől ismét aktív óvónőként tevékenykedtem, osztott kis-csoportban. Továbbra is érdekelt, és szívesen olvastam, hallgattam előadásokat az átlagtól eltérő, kicsit, más bánásmódot, megsegítést igénylő gyermekek viselkedésének oka. „Dyslexia-prevenció, a részképesség zavarok felismerése óvodában és általános iskolában” témájú tanfolyamot hallgattam, szereztem tanúsítványt Szekszárdon 1997 júliusában. Részt vettem a „Fejlesztőpedagógia az óvodában és az első tagozaton”, tanfolyamon. Szívesen jár-

tam, járok a mai napig továbbképzésre, nemcsak az új, friss aktuális változások, ismeretek elsajátítása miatt, nagyon fontosnak érzem a kollégákkal történő gyakorlatra vonatkozó tapasztalatok cseréjét. Az 1998-as tanévtől a 2000-es tanévig a Budapesti Tanítóképző Főiskola hallgatójaként, óvodapedagógus, fejlesztési szakirányú szakjában folytattam tanulmányaimat, és kiváló minősítéssel szereztem következő okleveletem. 2001. október 17-én az ELTE Tanító-és Óvóképző Főiskola Kar által kiállított SZAKVIZSGÁZOTT PEDAGÓGUS oklevél tulajdonosa lettem. A csökkenő gyermeklétszám következtében és a csoportlétszámok törvényi szabályozása miatt – mivel több képesítés birtokában voltam –, lehetőséget kaptam, hogy félállásban fejlesztőpedagógus munkakört is ellássak. Korábban ezt másodállásként a helyi családsegítő és gyermekjóléti intézményben is gyakorolhattam. Tetszett és eredményesnek is éreztem a kisebb létszámú csoportban történő, illetve egyéni fejlesztés, segítség hatékonyságát. Úgy érzem, sikerült megfelelő szakmai kapcsolatot kialakítanom azokkal, akikkel nélkülözhetetlen az együttműködés gyermekeink személyiségfejlesztése érdekében. Mivel a fejlesztőpedagógus a tanulási nehézséggel, illetve a részképesség nem megfelelő ütemű fejlődésével küzdő gyermekek fejlődését segítheti, és a náluk nagyobb fokú lemaradást mutató SNI gyermekek ellátását nem láthatja el, így tovább kutakodtam ez irányú képzés után. A Bárcsi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolán 2005. június 7-én záróvizsgáztam, így átvehettem gyógypedagógus, pszicho pedagógia szakos tanár okleveletem. Ezután igyekeztem a képzések által nyújtott ismereteket kamatoztatni a gyakorlatban, és nagyon hálás vagyok a sorsnak, hogy a gyermekkor minden szakaszában segíthettem gyermekeinket. Nyári szünetben szívesen táboroztattam Balatonszabadi Sóstón, ahol szintén egy másik oldalát ismerhettem meg tanulóinknak. Intézményünkben közben személyi és felépítésbeli változások következtek be, intézményünkhöz tagintézmények kapcsolódtak, ahol szintén el kellett látni szakvélemény által előírt, rá-

szoruló tanulókat. Erre egy szerintem a mai napig jól működő rendszert építettünk ki, utazással gazdagított órarendet építettünk fel. Órarendünket úgy állítottuk, állítjuk össze, hogy azt szaktanárokkal, igazgatóval egyeztetve, törvényi rendelkezéseket figyelembe véve, és minden esetben a TANULÓ szakvéleményében megfogalmazott javaslatok alapján. Az akkori intézményvezetőnk engedélyezte, hogy az SNI, BTMN tanulók ellátásában résztvevő gyógypedagógusok, fejlesztő-, differenciáló pedagógusok munkaközösséget alkossanak, ennek vezetésére engem kért fel, ezt a tevékenységet azóta is én vezetem. Szinte minden évben szakmai tanfolyamon vettem részt.

Eddigi szakmai életutam bemutatásának befejezésekként néhány gondolat fogalmazódott meg bennem. Nagyon hálás vagyok Szüleimnek, Családomnak, hogy segítettek, biztattak, támogattak tanulmányaim során, a sorsnak, hogy ilyen sok gyermeket tudhatok kicsit magaménak, ismerhettem meg, segíthettem nekik, és ezáltal magam is töltődtem, fejlődhettem. Köszönöm városunk vezetésének, hogy „GYERMEKEINKÉRT” díjat városunk 20. születésnapján nekem ajándékozta, amivel rengeteg energiát adott további munkám végzéséhez, és megerősített abban, hogy mindennél fontosabb a gyermekeink szeretete, megértése, megismerése, segítése. Ha hatalmam lenne, biztosan az idő kerekét lassítanám, buzdítanék mindenkit arra, hogy lehetőségeihez mérten a legtöbb idejét töltsse gyermekeivel, mert az együtt eltöltött idő a legfontosabb, és pótolhatatlan.

– Tudom és érzem, hogy a cikk kissé hosszúra sikeredett, de a teljesség igénye nélkül is e tényleket bűn lett volna nem közölni. Nagyon örülök, hogy hosszú idő után ma is „aktív” személy kapta az elismerést. Gratulálok a kitüntetéshez, és további sikeres pályafutást kívánok!

Va Lá

**FIZESSEN ELŐ SIMONTORNyai HÍREKRE
a polgármesteri hivatalban!
200 Ft/újság.
Egész éves előfizetés: 2400 Ft.**

„Csillagos ég, merre van a magyar hazám?”

„Búza, búza, de szép tábla búza,
abban virít két szál majoránna,
Ki fogja azt learatni,
ha majd el kell masírozni
az ezred után, az ezred után...”

Régi magyar katonanóta

Ezt a dalt azért választottam, mert a simontornyai családok közül a legtöbben gazdálkodók voltak kisebb-nagyobb darab földjeiken. S ha dolgozott is a családból valaki a börgyárban, vagy másutt, szinte mindenkinek volt valamilyen munkakapcsolata a termőfölddel, vagy termésével, s a hadbavonult férfiaknak a munkája is nagyon hiányzott itthon.

Liptai Istvánné Takács Katalinról szól első írásunk, aki három gyermekkel maradt itthon özvegyen az I. világháborúban. Ezt a szép fényképet Takács Jánosnétól kaptam róla. Az ő egyik lányuknak, Marianak dédnagymamája volt ugyanis Csósz Jánosné Liptai Mária, a 3 gyermek egyike. A családról Emlékezés-töredékek c. könyvem I. kötetében írtam. Liptai néni testvére volt az ugyancsak hadiözvegy Kovács Istvánné Takács Teréziának és Keresztes Pálné Takács Erzsébetnek. A 3 testvér családjában együttesen 13 gyermek maradt árván. Közülük többen édesanyám, Kiss Pálné Glatz Irén osztály- vagy iskolatársai voltak az elemiben. S ő még idős korában is

megrendülten emlékezett vissza a tragédiákra. Talán ez is hozzájárult ahhoz, hogy róluk írásba fogjak.

Keresztes Pálné Takács Erzsébetről nem sikerült fényképet kapnom, de fiáról, ifj. Keresztes Párról a börgyári Talpag-tablón találhatunk egy arcképet, mivel ő a börgyár tisztviselője volt. A 4 lánytestvér közül 3-an maradtak itthon, s több közös képen megtalálhatjuk őket, Dömötör Lászlóné Magdolnát és Jancski Pálné Erzsébetet, a legkisebb gyermeket, Katicát, akit édes-

vett az I. világháborúban, harcolt a fronton, s csak akkor kapott felmentést a szolgálat alól, amikor testvéröccse, ifj. Kiss György elesett a Don-kanyarban (Halasné Joli néni első férje), id. Kiss Györgyről sajnos nincs fényképem.

Id. Dudás Antal katonaképe Emlékezéstöredék I. c. könyvem borítóján szerepel, a korabeli díszítésektől körülvéve. A képet még unokájától, Szűcsné Koczka Teritől kaptam. Dudás bácsi a monarchia idején vonult be, 3 fia közül Dudás István II. világháborús szolgálatáról tudok. Ő szanitéc volt a fronton, s folytatta itthon is ezt a munkát a börgyári orvosi rendelőben, szerencsére békésebb körülmények között.

Fülöp Lajos bognármester is részt vett az I. világháborúban. Arcát a szülőjünkben készült fényképből emeltem ki. Fia, Fülöp Géza börgyári tisztviselő volt, s az ő felesége Annuska – hajdani kedves szomszédasszonyom – szintén a gyárban dolgozott. Unokaöccsük, Bálint Gyula fiatalon lett a II. világháború hősi halottja.

anyja kis pólyásként vitt magával a szerb frontra, hogy férje láthassa a kislányt. Katica férje, Kocsmár Illés a II. világháborúban vett részt. A családi csoportképek az ugyancsak rokon Bongor Istvánné Baráth Iltól maradtak ránk.

Id. Kiss Györgyről Arany Lászlóné Szabó Erzsébettől tudtam meg, hogy ő is részt

Müller Antal malomtulajdonos volt Simontornyán, a gazdálkodó családok búzáját az ő malma őrölte lisztté. Az I. világháborúban őrmesteri rangban az élelmezés területén szolgált. Lánya volt Müller Magdolna, aki Mecskei István református tanítóhoz ment férjhez. Ő a II. világháború katonája volt emlékezetem szerint. Fényképünk sajnos nincs róluk.

Kovács Sándor, az I. világháború hősi halottja, feltehetően Petres Borbála férje volt, aki Sándor fiát egyedül nevelte fel, s vasúti tiszté tanította ki. Ifj. Kovács Sándorra magam is jól emlékszem, fiatalon édesapám, Kiss Pál barátja volt, és sokat járt haza édesanyjához, később már csak a temetőbe... Gárdonyiné Irénke szerint a Szarvas utcában laktak, s ő is emlékezett a hazlátogató, mindig barátságos Kovács Sándorra, aki Pécsen élt családjával. Fényképem említi sincs.
Folytatjuk.

Kiss Margit-Tóthné Unghy Ilona

Hármas évfordulót ünneplünk

A teljesség igénye nélkül: párttól, kormánytól függetlenül 36 év Tolna megye és Simontornya művelődéséért.

Hármas évfordulót ünneplünk:

– 20 éve avatták várossá a települést,

– 20 éve volt az első szabadtéri színházi előadás,

– 40 éve, június 6-án adták át a Vármúzeumot a nagyközönségnek.

Erről és 36 év munkájáról, Simontornya városért, művelődéséért végzett önzetlen tevékenységéről kérdezem Endreffyné Takács Máriát.

– 1974-ben vettem át üresen a restaurált várkastélyt. A teljes berendezése – bútort, benne a várpince – és dr. Horler Miklóssal, a vár történetét bemutató kiállítás rendezése volt az első feladatomban. 1975. június 6-án Szabó János, az akkori Építészeti és Városfejlesztési Minisztérium államtitkára és Tolna megye első számú vezetői: dr. Szabó Antal, dr. Gyugyi János, Lovass Henrik és dr. Méry Éva jelenlétében nyitotta meg a Simontornyai Várat mint múzeumot a nagyközönség előtt.

1970-től húsz évig voltam Tolna megyei tanács és a megyei művelődési bizottság tagja. A helyi tanács (ma képviselő-testület) munkájában is részt vettem.

8 évig voltam az Iskolai Szülői Munkaközösség elnöke (1978–86-ig).

Nagyon jó kapcsolatban voltam Zsigmond Tiborné igazgatóval. Megyei tanács tagként nekem köszönhető, hogy a **Petőfi utcai iskola** új szárnya, a **bölcsőde** (ma óvoda) és a Hunyadi úti iskola udvarán épült **tanmedence** elkészült. Sajnálatos, hogy a medencét Vámi István igazgatósága kezdetén, arra hivatkozással, hogy a településnek van strandja, úszásoktatásra már nem használták. Az iskolai szertárak egy-egy nagyobb beszerzése, a napközi otthon konyhai és tálaló felszerelésének pótlása is mind a közreműködéssel történt. (A fentiekről megmaradt a levelezés.)

A várban **166 kiállítást** rendeztem a kortárs képzőművészet legjelesebbjeinek. A legendák közül említtem: Ferenczy Béni és Noémi, Reich Károly, Szőnyi István, Würtz Ádám életművét. Alkotásaik a magyar múzeumok legértékesebb kincsei közé tartoznak. Sok művésszel baráti kapcsolatba kerültem, és így kapta meg Simontornya város a Grantner, a Kelemen és a Kékesi hagyatékot.

Rábeszélésre Kelemen Kristóf a **Petőfi-szobrát**, majd az **Egressy Béni-szobrot** tiszteletdíj nélkül ajándékozta a városnak. A Szabó György: „**Asszonyok kútja**”, a sárkányos **díszkút** is az én kapcsolataim révén – és pályázattal – került Simontornyára. (Amit többször is megrongáltak és csak a

szökőkút alsó része élte túl a vandalizmust.)

A házasságkötő teremben – pályázati pénzből – az önkormányzat megbízásával elkészült a „Simontornyai menyegző”. Alkotóját G. Staindl Katalint megkértem, hogy a gyógyszertár falán Pillich Ferenc entomológus gyógyszerész emlékére készítsen emléktáblát. Így valósult meg a „**Pandora szelencéje**”. Természetesen a művésznő nem kért tiszteletdíjat.

A templommal szemben, az „**Anyaság szobrot**” is nekem köszönhette Simontornya (G. Standl Katalin kisplasztikájának talapatához még a téglát is én adtam). Ezt a műalkotást is megconskították.

1983-1995-ig Illyés Gyuláné kérésére a Művelődési Minisztériumtól kaptam megbízást az Illyés-hagyaték rendezésére. A költő lakásán rendeztem, rendszereztem a kéziratait, könyvtárát. Illyés Gyuláné Flóra néni az iskolák névfelvétele, emléktáblák elhelyezésének engedélyezését is megbeszélte velem. Így készült el elsőnek a simontornyai **Illyés-emléktábla** (Borsos Miklós alkotása a volt iskola falán – ma öregek napközi otthona) és **Illyés Gyula Szülőföldem c. kiállítása Simontornyán** a várban. Az én javaslatomra lett az ozorai általános iskola első a névfelvétele és a sok felsőfokú iskola kérelmezői közül névfelvételi elsőbbséget élvezett a szekszárdi főiskola.

36 év alatt munkatársaimmal – Végh Lajosné, Bereczky Imréné, Dadayné Németh Erzsébet, Dégi Imréné, Varga Lászlóné és Máté Imréné – **2359 rendezvényt** szerveztünk.

Évente a vármúzeumot 15-20 ezer turista kereste fel. A megnyitástól 2010 decemberéig – a rendezvények közönségével együtt – **1.377.700 látogatója** volt a várnak.

1983-tól évente két alkalommal (november 2-án és április 15-én), Illyés Gyula születésnek és halálának évfordulóján **irodalmi műsort** állítottam össze. A vármúzeum kórtárában felvett előadásokat a Magyar Rádió felvételről közvetítette. A közreműködők Magyarország olyan legendás szí-

nesei, előadó művészei voltak, mint Beszenyei Ferenc, Sinkovits Imre, Avar István, Béres Ferenc, Szokolay Ottó, Berek Kati, Kohuth Magda és még sorolhatnám. Nem kis feladat lesz visszakeresni, hogy hány jelentős politikus, művész volt vendégünk.

– *A vármúzeum vezetése mellett szívügye volt Endreffyné Takács Máriának a Színházi Napok rendezvényt sorozat, erről is hallhatnánk néhány gondolatot?*

– A Simontornyai Színházi Napok Kiemelten Közhasznú Közalapítvány elnökeként a kuratóriummal közösen számos szabadtéri színházi előadást szerveztünk. A rendezvényt sorozat a várossal egyidős. **16 évig** Tolna megye egyetlen szabadtéri színháza volt Simontornyán.

Sok-sok munka, tapasztalat – számos előadás, sok siker, több ezer résztvevő. Sajnos a mecénások, azok a támogatók, akik az első években mellettünk álltak, már megérdemelt nyugdíjas éveiket töltik, és az utolsó években már nem tudtak támogatást nyújtani. A pénzügyi időnként megoldhatatlan feladat elé állította a szervezőket. A város képviselő-testülete az utolsó években már nem támogatta saját alapítványát.

– *Milyen szerepet töltött be az ozorai várban?*

– 1981–1990-ig dr. Vadas Ferenc megyei múzeumigazgató döntésével hozzám tartozott az ozorai vár feltárása, az első kutatóárok megnyitásától a várkastély helyreállítási munkájának felügyelete. A vezető régész dr. Feld István egyetemi tanár, Koppány Tibor építész és Szedlmayer János tervezőmérnök igényes munkáját a halálában is múlhatatlan Illyés Gyula segítette. A még kutatás alatt lévő romos kastély északi, épen maradt barokk részében Illyés életmű kiállítását rendeztünk, ami jelenleg is áll. Már jóval halála után, de még mindig Illyésnek köszönhető, hogy a kutatás után a helyreállítási munkák is befejeződtek. A kiállításokról és a színházi előadásokról szóló részletes anyag elkészítése még várat magára.

Folytatás a következő oldalon.

Összegezve: Nem voltam az állampárt, az MSZMP tagja. 1986-tól Illyés Gyula hagyatékát gondoztam. Négy évig tagja voltam az Országos Múzeumi Tanácsnak, húsz évig a Tolna megyei tanácsnak. Öt évig voltam a Tolna Megyei Művelődési Bizottság elnöke. Tagja voltam Simontornya város képviselő-testületének és művelődési bizottságának. 1995–2011 között a Simontornyai Színházi Nyár Közalapítvány elnöke, 2004-től az Ozoráért Baráti Kör elnöke vagyok.

1993-tól – megszűnéséig – szerkesztő munkatársa voltam a Szabad Európa Rádióknak. Megbízásom az irodalom, a művészet és a kultúra területére szolt.

A Magyar Rádióknak számos összeállítást készítettem Illyés Gyuláról és szakértője voltam tévé- és rádióműsoroknak.

Kutatási területem Illyés Gyula élete és munkássága. Kutatási eredményeimről előadásokat tartottam itthon, Hollandiában (Amszterdamban), Németországban (Münchenben) és Angliában (Londonban).

1992/93-ban, Illyés Gyula születésének 90. és halálának 10. évfordulóján Magyarországon és a környező országok magyar lakta területein (Szabadka, Beregszász) megemlékezéseket szerveztem és koordináltam.

Írásaim országos és megyei napilapokban, valamint folyóiratokban jelentek meg.

Jelentősebb publikációim:

Illyés Gyula – Normai Ernő levelezése 1992.

Babits Mihály – Illyés Gyula levelezése 1992.

Érzelmes hátrapillantás – Illyés Gyula kiadatlan vers és próza összeállítás – szerkesztése 1994.

Művészek és tárlatok Simontornyán – 120 oldalas katalógus – 1995.

Adj irgalmat, adj nyugalmat – Hadfy Béla halotti búcsúztató verseinek összeállítása szerkesztése 1996.

Illyés Gyula Könyvtára I. (600 oldalas bibliográfia) 1999.

Illyés Gyula Könyvtára II. (591 oldalas bibliográfia) 2002.

Szülőfalunk Ozora – Emlékezések 1925-2012 (szöveg és szerkesztés) 2013. és 2014.

– *A sokrétű, színes, szerteágazó munkájáért milyen elismerésben részesült?*

– Munkám elismeréséül 1978-ban Kiváló Munkáért, 1985-ben Munka Érdemrend állami kitüntetést kaptam. 1998-ban „Simontornya városért” érdeméremmel és 48-as emlékéremmel tüntettek ki. 1999-ben Illyés Gyula munkásságának kutatójaként, Tolna megye kulturális, művészeti életében vállalt kiemelkedő munkámért „Babits Mihály-díjjal” tüntettek ki. 2000-ben „Ozora község első díszpolgára” kitüntetést vehettem át.

A nyugdíjas igazgató továbbra sem pihen, jelenleg egy könyv megírásán munkálkodik, az élethivatása nem zárult le, mert úgy érzi, sok tennivalója van még az emlékek megőrzése, ápolása területén. Mind ehhez kívánok még nagyon sok erőt, egészséget!

Va Lá

Simontornyai bőrműves a Milánói Világkiállításon

Könyvne Szabó Éva bőrműves, népi iparművész meghívást kapott Magyarország képviseletében a Milánói Világkiállítás Magyar Pavilonjába két hét bőrműves bemutatóra, 2015. július 15-30-a közötti időszakra.

Könyvne Szabó Éva húszéves bőripari múlt és a helyi nagyüzemek felszámolása után talált rá a bőrműves szakmára. Saját tervezésű használati és dísz tárgyakat (tarsolyokat, táskákat, öveket), egyedi és hagyományos magyar honfoglalás kori motívumokat készíti kézi munkával. 2007. április 14-e óta bőrműves népi iparművész. Tagja a Tolna Megyei Népművészeti Egyesületnek, 2015-ben megkapta „A Tolna megyei művészetért” plakettet, s most meghívást kapott a Milánói Világkiállítás Magyar Pa-

vilonjába. Nagy megtiszteltetésnek számít, hogy a Népművészeti Egyesület Szövetsége beválogatta őt a Magyarországot képviselő csapatba, s így megismertethette a bőrművészet alapjait a világ minden tájáról érkezett látogatókkal. Bemutatóin–foglalkozásain sorba álltak az érdeklődők, hogy egy népi iparművész irányításával maguk készíthessék el ajándéktárgyukat, amit azután magukkal, illetve magukon vihettek haza.

Tóthné Ungly Ilona

Párákapu – Az idén nyáron nagyon sokszor volt szükség a hűtő felfrissülésre

Rövid hírek

FELHÍVÁS

Felhívjuk a tisztelt adófizetők figyelmét, hogy esedékessé vált a II. félévi adók befizetése, mely pótlékmentesen szeptember 15-ig teljesíthető.

Polgármesteri hivatal

MEGHÍVÓ

Szeretettel várjuk a város lakóit az augusztus 20-ai nemzeti ünnepünk méltó megemlékezésére. A tervek szerint először megkoszorúzzák Szent István szobrát, majd a Helytörténeti Ház és Galéria udvarán rendezik meg a városrészek vetélkedőjét. Ennek során a piros, fehér és zöld színbe öltözött három csapat tréfás elméleti és gyakorlati feladatokban méri össze tudását, felkészültségét és ügyességét. A részletes programot megtalálja a később elkészülő szórólapokon és plakátokon.

Emlékeztetőül egy tavalyi kép, Bodor Kornél, az augusztus 1-jén Sásdra távozó plébános megáldja a csapatok új kenyerét.

Szeretettel várunk mindenkit a finnországi HEEDONTERTI vendégek koncertjére
2015. augusztus 1-én 18 órakor a Simontornyai Vár képtárába

Matka Kuoro,
Lilla-Riika Kuisma, cselló
Marja-Leena Vatula-Pimiä, szoprán
Kari Nousiainen, zongora

A program ingyenes

TAMPEREEN TUOMIOKIRKKO-SEURAKUNTA

Kalevan kirkon musiikkityö

Kedves Simontornyaiak!

Az idén 101 kiskutya helyett 101 rajzunk van, amire szeptember 30-ig lehet szavazni. A tét egy raklap SIÓ termék! Az első 3 helyezett iskola megnyerheti közönségszavazattal a SIÓBULIT. Ha van kedve, és ideje is engedni, akkor szavazzon minden nap a simontornyai gyerekek rajzaira az alábbiak szerint. Előre is köszönjük!

Gyurkóné Tóth Irén

A szavazás lépései

Első alkalommal

1. A <http://koszonjuksio.hu/galeria2015.php> oldalon a kék háttér bal felső sarkában találja a Regisztráció feliratot. Arra kattintva megjelenik a Regisztráció oldal.

Figyelem! Amennyiben az Ön számítógépén nem ugrik fel ablak vagy nyílik meg új oldal, ez azt jelentheti, hogy Internetbeállításai tiltják a felugró (pop-up) ablakok megjelenését. Kérjük, hogy az oldal használatához ezt engedélyezze.

2. Regisztráljon a rendszerbe.

– Kérjük, az ablakban adja meg a kért információkat.

– Minden szavazónak meg kell adnia egy e-mail címet, amire annak megadását követően kap egy megerősítő e-mailt.

– A megerősítő e-mailben lévő linkre kattintva érvényesíthetik a regisztrációt.

Figyelem! Amennyiben nem érkezik meg a megerősítő e-mail a beérkező levelei közé, elképzelhető, hogy a „Spam”/”Levélszemét” fiókjában van. Amennyiben ott sem találja, úgy lehetséges, hogy elgépelte az e-mail címet. Ide kattintva írja meg nekünk problémáját.

3. A kék háttér bal felső sarkában találja a Belépés feliratot. Arra kattintva felnyílik a Belépés ablak.

Figyelem! Amennyiben az Ön számítógépén nem ugrik fel ablak vagy nyílik meg új oldal, ez azt jelentheti, hogy Internet beállításai tiltják a felugró (pop-up) ablakok megjelenését. Kérjük, hogy az oldal használatához ezt engedélyezze.

4. Az ablakban adja meg a kért információkat.

5. Keresse meg a legördülő lista segítségével az intézményt.

6. Az intézményre kattintva megjelenik az intézmény saját Galériája

7. Az Ön által kiválasztott rajzra kattintva, a rajz az oldal előtt nagyobb méretben megjelenik.

8. A rajz ablakában az „Erre szavazok” gombra kattintva adja le szavazatát.

9. Ezt követően térjen vissza a rajzhoz (internet böngészőjében, az eredeti ablakban megtalálja).

10. A szavazást követően válasszon ki további rajzokat, és szavazzon az Önnek tetsző többi rajzra is.

Figyelem! 1 rajzra 1 nap 1 e-mail címről csak 1 alkalommal lehet szavazni!

A sportcsarnok Mártija nyugdíjba vonult

A búcsúztató alkalmából a küzdőtérre vezető úton fehér abrosszal terített asztalokon sütemények, torták és üdítő italok garmada sorakozott. Nagy nap volt ez Kurek Sándorné, mindenki Mártija szá-

mára, 20 évi sportcsarnokbeli tevékenység után elérkezett a búcsú pillanata. Nehéz leírni munkáját, több volt Ő, mint egy takarítónő, ha kellett szervezkedett, intézkedett, igyekezett mindenkit kiszolgálni, az

esetleg felmerülő problémákat gyorsan rugalmasan megoldotta, ezért szerettük. A sportcsarnokhoz úgy hozzátartozott, mint a küzdő- és a nézőtér, az öltözők, vagy akár a kapufák, ismerte a pálya minden négyzetcentiméterét. Nagyon szerette munkáját, olyannyira, hogy az öt éves unokája, amikor megtudta, hogy nyugdíjba megy, azt kérdezte tőle, hogy: Mami miért adod el a sportcsarnokodat? Hol fogok én ez-

után focizni? Ez a mondat jellemző rá, valóban, a szó nemes értelmében a sajátja volt az intézmény. Nem véletlen, hogy a kis házi ünnepségen jelen volt az iskola teljes vezetése, tanárok, tanítók és a technikai személyzet. Az intézmény igazgatója, Kovácsné Lengyel Ilona emléklappal köszönte meg munkáját, Szabadi István testnevelő tanár pedig egy kupával emlékeztetett a közösen eltöltött időkre. Az iskola közös ajándéka után virágcsokrokkal kívántak hosszú, boldog nyugdíjas éveket az ünnepség résztvevői. Az élet egy igazi, nagy rendező, ugyanis a közelmúltban megszületett lányának fia, az unoka ismét bearanyozza, széppé teszi a nyugdíjas életét.

Szép volt Márti! Köszönjük!

Va Lá

Kupagyőzelem és két különdíj Bajáról

Sikeresen szerepelt a Simontornyai KK serdülőcsapata a négy-csapatos kupán, melyen a Bács-Kiskun Megyei Bajnokság első három helyezettje lépett pályára. Balassa Zoltán testnevelő, edző csapata mindkét mérkőzésen magabiztosan, fölényesen győzött. A két különdíjat is simontornyai játékos kapta, a gólkirályi címet Ardelán Kristóf 19 góllal érdemelte ki, míg a legjobb játékosnak Torma Mátét választották.

Eredmények:

Simontornyai KK–Kiskunfélegyházi MTK 34-20 (21-10)

SIKK: Gombkötő – Bogdán 4, Torma 10, Glück 2, Horváth 10, Ardelán 6, Kovács.

Csere: Aumann (kapus) – Molnár M. 1, Molnár P. 1, Rohn, Harnal, Erdélyi E: Balassa Zoltán.

Ilyen arányban is megérdemelten győzött a Torma vezérelte SIKK a Bács-Kiskun megyei bajnok ellen. A Bácsalmás legyőzte a hazai Baját, így a döntőben ő lett a Simontornya ellenfele.

SIKK–Bácsalmás 41-26 (23-12)

A Simontornya góljait Ardelán 13, Torma 10, Horváth 6, Bogdán 4, Glück 3, Rohn 2, Harnal 1, Molnár M. 1, Kovács 1. szerezte. Gólgazdag mérkőzésen biztosan hódította el a kupát kisvárosunk csapata.

Va Lá

A nemzetközi tornán az ifjúsági fiú kézilabdázók a második helyen végeztek

Zámbó Tibor – az országosan elismert utánpótlás kézilabdaedző – jó kapcsolatainak köszönhetően, a Simontornyai Kézilabda Klub ifjúsági csapata Balatonfüreden egy négycsapatos nemzetközi tornán vehetett részt. A tornára a dán szervezők a különböző korosztályokban és mindkét nemben összesen 16 együttest hívtak meg. Az U18-as kategóriában a háromnapos kupasorozat során a négy csapat körmérkőzéses rendszerű küzdelemben kétszer is megmérkőzött egymással. Az első nap a két dán csapattal játszott a SIKK alakulata. Mindkét mérkőzésen vereséget szenvedett. A későbbi kupagyőztes HSG NORD-tól 20-15-re, míg a SNEJBJERG-től 13-9-re kaptak ki. Tanulságos mérkőzés volt ez a csapat számára, testközelben megismerhették a dán kézilabdások mentalitását, küzdőszellemét. A második napon már 20-19-re legyőzték az NB I B-ben szereplő várpalotai ifjúsági csapatot, de az igen jó játékerőt képviselő, több túlkoros játékost is szerepeltető, jobb fizikai adottságokkal rendelkező HSG NORD-tól 17-11-re kikaptak.

A harmadik napon ismét 20-19-re legyőzték a várpalotai csapatot, majd alaposan visszavágtak a SNEJBJERG csapatának, ugyanis 6 góllal, 16-10-re diadalmaskodtak ezen a találkozón a jó taktikát kihasználó Zámbó Tibor elképzeléseit zömében megvalósító játékosok. Ezzel elérhető közelségbe került a 2. hely megszerzése. Ehhez az kellett, hogy a Várpalota legyőzze a már kupagyőztes HSG NORD csapatát. Hatalmas küzdelemben végül egy góllal nyert a Várpalota, így a simontornyai fiúk nyakába került az ezüstérem, akik ezúttal a szurkolásban jeleskedtek.

A csapat tagjai: kapusok: Molnár Balázs, Gombkötő Roland. Mezőnyjátékosok: Szabó Bence, Csendes Flórián, Molnár Bence, Vonya Kornél, Torma Máté, Nagy Tamás, Schneider Tamás, Molnár Marcel, Horváth István, Ács Péter.

Va Lá

KÉZILABDÁT SZERETŐK FIGYELEM!

Az újonnan alakult Mezőföld-Szilas KC kézilabda egyesület szervezésében kézilabda oktatás indul a 2002 és 2006 között született gyerekek számára. Olyan fiúk és lányok jelentkezését várjuk, akik kedvet éreznek a mozgás, a kézilabda sportág megismerése iránt.

A foglalkozások 2015 szeptemberében indulnak.

Helye: Simontornya, sportszarnok. A foglalkozásokat Zámbó Tibor tartja.

Az egyesület és a program fővédnöke Varga Gábor országgyűlési képviselő. Bővebb információ Zámbó Tibortól kérhető.

Jelentkezés az alábbi elérhetőségeken lehetséges:

Telefon: 06 (30) 3775 628, e-mail: iskola.mezoszilas@gmail.com

Ragadja meg a lehetőséget! Jelentkezzen! Szeretettel várjuk gyermekét!

Varga Gábor–Zámbó Tibor